

ΜΠΑΓΛΑΜΑΣ

Η λέξη **μπαγλαμάς** προέρχεται από το παλαιοτουρκικό / οθωμανικό baglamak και σημαίνει «δένω – σφίγγω».

Ο μπαγλαμάς ή μπαγλαμαδάκι, είναι ένα μουσικό όργανο. με μικρό αχλαδόσχημο ηχείο και μακρύ σχετικά μπράτσο. Ο ήχος του, παράγεται με τη νύξη των χορδών του (δηλαδή, το τράβηγμά τους) που γίνεται είτε με τα δάχτυλα είτε με πένα και είναι οξύς.

Κατά κανόνα έχει τρεις διπλές χορδές. Κάθε χορδή κουρδίζεται μία οκτάβα υψηλότερα από την αντίστοιχη στο μπουζούκι.

Το μουσικό αυτό όργανο, είναι αρχαίο και υπάρχει εδώ και χιλιάδες χρόνια στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, όπου ονομαζόταν τρίχορδο και είχε διάφορα μεγέθη, ενώ αρχικά το έπαιζαν οι γυναίκες.

Από τη βυζαντινή περίοδο και μετά άρχισε να παίζεται από άντρες με την ονομασία «φάνδουρος».

Στη περίοδο της τουρκοκρατίας το συναντάμε πια στα χέρια των κλεφτών και των αμαρτωλών.

Από το 19^ο αιώνα και μετά συνδέθηκε με την ρεμπέτικη μουσική, ενώ η εύκολη κατασκευή του βοήθησε στο να το φτιάξουν με διάφορα υλικά, όπως ξύλα, κολοκύθες, μεταλλικά κουτιά κ.λπ. κουβαλώντας το για αυτοσχέδια μοναχικά ή μεγαλύτερα γλέντια.

Ο λόγος που ο μπαγλαμάς έχει μικρότερες διαστάσεις είναι ότι έτσι θα μπορούσαν οι παίκτες να τον κρύψουν εύκολα, αφού απαγορευόταν επί τουρκοκρατίας και μετέπειτα επί δικτατορίας.

Ο πιο διάσημος μπαγλαματζής της ιστορίας του ρεμπέτικου ήταν ο **Γιώργος Μπάτης** ή Ζώρζ Μπατέ. Άλλοι μπαγλαματζήδες γνωστοί επίσης ήταν ο Γιώργος Νιανιούρης, ο Αντρικάκης, ο Γιώργος Παράκιας και πολλοί άλλοι ανώνυμοι.

